

Pirmasis dešimtmetis

Sekmadienį „Anykščių šilėlio“ kolūkio žemdirbiai susirinko į iškilmingą kolūkio dešimtmečio minėjimą.

Darbo prezidiume — geriausi kolūkiečiai, gamybos pirmūnai, aukštų derlių išauginimo meistrai, atvykę į kolūkiečių šventę svečiai.

Apie kolūkiečių pasiekimus laimėjimus per dešimtį metų, apie pagražėjusį žemdirbių gyvenimą papasakojo kolūkio pirmininkas drg. Juodvalkis. Jis nurodė, kad kolūkis jau nuo 1956 metų yra milijonierius ir bendros pajamos kasmet auga. Kolūkio pirmininkas kalbėjo apie septynmečio perspektyvas, kurias įgyvendinus dar labiau pasikeis kolūkio veidas, dar geriau gyvens kolūkiečiai.

LKP rajono komiteto ir rajono DZDT vykdomojo komiteto vardu kolūkiečius sveikino su bendro darbo dešimtmečiu ir dideliais pasiekimais LKP rajono komiteto sekretorius drg. Grigaliūnas.

Abiejose kolūkio brigadose vyko kolūkiečių pasilinksminimai, ilgai tą vakarą netilo muzikos garsai. Džiugiai, linksmai prie turtingo vaisėmis kolūkietiško stalo atšventė žemdirbiai pirmą bendro darbo dešimtmetį.

Br. AUDRONIS

Kazachijos TSR. Komjaunulė K. Kaškarbajeva, baigusi vidurinę mokyklą, atėjo dirbti į Džambulo srities Sverdlovsko rajono Kirovo vardo kolūkį. Po metų ji tapo Vidurinės Azijos Lenino vardo valstybinio universiteto studente. Sėkmingai išlaikiusi pirmo kurso egzaminus, Kaškarbajeva atostogų atvyko į kolūkį padėti sudoroti derlių. Ji dirba prie grūdų valymo.

Nuotraukoje: K. Kaškarbajeva.

Rūpinasi pašarais

Nors šiais metais pavasaris buvo ankstyvas ir pašarų „Puntuko“ kolūkyje nemažai liko, bet koks bus atelnantis pavasaris, sunku spręsti. Todėl puntukiečiai rūpinasi paruošti kuo daugiau sultingųjų pašarų. Vasarą buvo paruošta 450 tonų ankstyvojo siloso.

— Pagaminsime visuomeniniams gyvuliams tūkstantį tonų siloso, — nutarė kolūkiečiai.

Gražiai kolūkyje atrodo šia plose auginami kukurūzai. Iš jų numatoma pagaminti 350 tonų siloso.

— Tūkstantį tonų siloso tikrai pagaminsime, — tvirtina kolūkio pirmininkas Krasauskas. J. Laukys

Pirmaujančioje brigadoje

JUSKONYS. Lenino vardo kolūkio I-oji laukininkystės brigada pirmą kartą pradėjo sėti žiemkenčius. Pirmomis dienomis pasėta 35 ha rugių. Rugiai sėjami į gerai paruoštą dirvą vien eilinėmis sėjamosiomis. Dirvos prieš sėją patrešlamos mineralinėmis trąšomis. Gerai darbuojasi trąšų sėjėjas Br. Barčys, P. Ba-

„Jaunosios gvardijos“ kolūkis aukštais grūdinių kultūrų derliais girtis negali. Kolūkiečiai išipareigojo šiame septynmetėje žymiai padidinti grūdinių kultūrų derlingumą, bet dirbama taip, kad derlius gali net sumažėti.

Nereikia būti ir agronomu, kad suprastum, jog į buvusią rugieną vėl sėti rugius nuostolinga. O čia taip tenka daryti, nes pūdyto nebuvę palikta nė vieno hektaro. Tad apie koki derlingumo kėlimą galima kalbėti taip nešėimininkiškai darant?

Kolūkyje yra agronomas, kasdien po brigadas važinėja pirmininkas, o vis tik iki šiol nė viena brigada nepradėjo žieminių sėjos.

nūnas ir kiti. Šauniai darbavosi ruošdamas dirvas traktorininkas Vl. Tyla. Pūdytų kartojimo metu jo traktorių nenutildavo ir naktį. Kolūkio valdyba šaunų traktorininką Vl. Tyją premijavo laikrodžiu. Šiais metais kolūkiečiai paslryžę žiemkenčius pasėti laiku gerai paruoštoje ir patreštoje dirvoje.

A. JUODELIS

KOLEKTIVINIS DARBAS

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

Nr. 71 (1054)

Anykščiai, 1959 m. rugsėjo mėn. 3 d.

Kaina 15 kap.

SILOSO BUS UŽTEKTINAI

Netoli „Švyturio“ kolūkio fermų gražiai žaliuoja daugiau kaip dešimt hektarų kukurūzų. O burbulių ant kiekvieno stiebo net po keletą išaugo.

Prieš porą dienų kolūkio agronomas Alg. Šakėnas kartu su fermos vedėju Vyt. Keršansku dar kartą apžiūrėjo žaliąjį lobį, nuskynė keletą burbulių ir, patikrinę grūdų pribrendimą, nutarė, kad metas silosuoti.

Šiam darbui Vyt. Keršanskas seniai pasiruošė. Sutvarkė ka-

poklę, išvalė siloso duobes.

Kukurūzus pradėjo piauoti su paprasta šienapiove. Apvažiavo Petras Kavoliūnas porą kartų lauką ir sustabdė arklius. „Bene dalgis lūžo“, — artindamasis prie mašinos, pagalvojo agronomas.

— Gaila gadinti, — prašneko Kavoliūnas.

— Ko gaila? — nesuprato iš karto agronomas. — Bene per žiemą ir auginsim?

— Piauti, sakau, taip negerai, — aiškino kirtėjas. — Juk mašina ir arkliai eina

per suguldytus kukurūzus. Sumina stiebus, sutraiško burbuoles. Tikras nuostolis. Reikia sparninės kertamosios.

Seno javų kirtėjo nuomonei visi pritarė. Į kukurūzų lauką atvažiavo mėlynais sparnais kertamoji. Nė lengva arkliams ją traukti. Kai kurie stiebai vos ne rankos sto-

rumo. Bet už tai dabar kukurūzus mašina mėtė didžiuliais pėdais, kuriuos kolūkiečiai rinko į vežimą ir vežė prie kapoklės.

Kai su kolūkio pirmininku atėjome prie siloso bokšto, Vyt. Keršanskas jau stabdė traktorių.

— Bokštas pilnutėlis. Du šimtus tonų siloso jau turim, — pranešė jis.

Bematant kapoklę traktorininkas nutempė prie siloso duobės, į kurią nenutrūkstama srove pasipylė žalia kukurūzų masė. Kukurūzai

silosuojami kartu su kultūrinių pievų atolu.

Apmatavęs susilosuotų kukurūzų plotą, agronomas apskaičiavo, kad iš vieno hektaro gaunama po 500 centnerių žalios kukurūzų masės. Derlius geras, už tai ir siloso kolūkis pasigamins užtektinai visai žiemai.

C. BYTAUTAS

Pranešimas

APIE ŽIEMKENČIŲ SĖJĄ, GRŪDINIŲ KULTŪRŲ KULIMĄ IR SILOSO GAMYBĄ RAJONO KOLŪKIUOSE 1959 m. rugpjūčio mėn. 31 d.

Užimamoji vieta	Kolūkio pavadinimas	Pasėta žiemkenčių %	Iš kulta grūdinių kultūrų %	Paruošta siloso (cent.) 1 karvei
1.	„Sklemonys“	60	15	7,3
2.	„Aušra“	52	44	5,6
3.	„Ąžuolas“	48	12	—
4.	„Žalgiris“	42	17	—
5.	„Paryžiaus Kemura“	40	15	37,7
6.	„Atėitis“	40	13	30,0
7.	„Puntukas“	35	22	32,1
8.	M. Melnikaitės v.	35	17	12,9
9.	„Švyturys“	29	19	21,4
10.	„Draugystė“	24	13	15,5
11.	Zdanovo vardo	23	12	11,9
12.	„Svėdasai“	20	11	23,4
13.	P. Cvirkos vardo	19	35	5,8
14.	„Diktaras“	19	20	8,9
15.	„Lenino keliu“	18	17	8,3
16.	„Jara“	18	10	—
17.	„Tarybinis artojas“	17	14	—
18.	Mičiurino vardo	17	12	5,6
19.	„Pergalė“	16	17	11,4
20.	„Tarybinė žemė“	15	14	16,6
21.	„Naujas gyvenimas“	12	16	12,5
22.	Lenino vardo	11	13	2,9
23.	„Už talką“	10	32	3,5
24.	„Laisvas artojas“	10	16	4,8
25.	„Keltas į komunistų“	10	9	9,6
26.	Cerniachovskio vardo	6	18	6,4
27.	„Kibirkštis“	2	16	6,0
28.	„Anykščių šilėlis“	—	31	—
29.	„Tarybų Lietuva“	—	15	—
30.	„Bolševikas“	—	13	—
31.	J. Bilūno vardo	—	7	—
32.	Puškinio vardo	—	7	—
33.	„Jaunoji gvardija“	—	6	—

Rajone: 20 19 9,1

CSV INSPEKTORIUS ANYKŠČIŲ RAJONUI

S. Šilainio nuotr.

Darbo žmonės laukia įdomių paskaitų

„Skiemonių“ kolūkio partinė organizacija kolūkyje įsteigė nuolat veikiantį agitpunktą. Buvo organizuota stipri lektorių grupė. Lektoriais dirba kolūkio ir apylinkės pirmininkai, vidurinės mokyklos mokytojai, medicinos darbuotojai. Reguliariai šaukiami grupės narių pasitarimai. Buvo organizuotas paskaitų ciklas tema: „TSKP XXI suvažiavimas — komunizmo statytojų suvažiavimas“. Perskaitytos paskaitos „TSKP XXI suvažiavimas tarptautinė reikšmė“, „Liaudies gėrovės kilmė — tarybinės visuomenės vystymosi dėsni“, „Jaunimas komunizmo statytojų avangarde“ ir kitos. Paskaitas skaitė „Skiemonių“ vidurinės mokyklos mokytojai.

Gera iniciatyvą kolūkio partinė organizacija padarė organizuodama klausimų-atsakymų vakarą. Jame buvo pateikta daugiau kaip 30 klausimų. Į šį vakarą susirinko didelis skaičius kolūkiečių. Panašius klausimų-atsakymų vakarus numatoma organizuoti ir ateityje.

Ruošdamasi sutikti Didžiosios Spalio socialinės revoliucijos 42-ąsias metines, kolūkio partinė organizacija numato organizuoti paskaitas: „Lietuvių liaudies kova už tarybų valdžią“, „Didžiosios Spalio socialinės revoliucijos

pasaulinė istorinė reikšmė“.

Partinė organizacija teisingai daro paskaitų skaitymą organizuodama laukininkystės brigadose, gyvulininkystės fermose.

Panašiai dirba „Žalgirio“, „Draugystės“

iki šio laiko dar neįskaityta nė viena paskaita.

Didieji komunistinės statybos uždaviniai reikalauja sustiprinti kovą prieš įvairius prietarus, ypač religinius. Tačiau mokslinė-ateistinė propaganda

būna įtrauktų mokytojų, gydytojų, žemės ūkio specialistų. Būtina supažindinti darbo žmones su naujaisiais astronomijos, biologijos, fizikos, chemijos ir kitų mokslo šakų pasiekimais, vaizdžiai patvirtinančiais materialistinių pažiūrų teisingumą.

Reikėtų politinių ir mokslinių žinių sklaidimo draugijos skyriaus valdybai rimtai susirūpinti paskaitinės propagandos pagerinimu. Juk gėda, kai eilėje rajono kolūkių, kaip „Kelias į komunizmą“, J. Biliūno vardo, M. Melnikaitės vardo ir kituose šiais metais nebuvo perskaityta nė viena paskaita draugijos narių jėgomis. Reikėtų susirūpinti lektorių kadrų parinkimu ir auklėjimu. Būtina sistemingai organizuoti seminarus lektoriams, apibendrinti ir paskleisti geriausių lektorių patyrimą. Juk darbo žmonės laukia iš mūsų gerų, įdomių paskaitų.

A. Utkus

LKP rajono komiteto politinio švietimo kabineto vedėjas

Stalinskas. Artinasi laikas, kai bus paleista į darbą nauja Kuznecko metalurgijos kombinato aukštakrosnė, kuriai jos statytojai pavadino „Kuznecko komjaunuoliškoji“.

Jaunieji statytojai dirba pakilia nuotaika. D. Puzyrino montuotojų brigada anksčiau nustatyto laiko baigia montuoti aukštakrosnę.

Nuotraukoje: brigados nariai montuoja aukštakrosnės žvakes. Kairėje — grandininkas V. Petrenko.

V. Voitenko (TASS) nuotr.

Mūsų rajono žmonės

Ne taip lengva surasti gerą karvių melžėją. Fermos vedėjas Antanas Taranda paprastesnį ilgai stebėti, rinktis žmones. Tiksliai tada, kai pamato jų melę gyvuliams ir darbui, pasikviečia dirbti į fermą. Ir jėgu tam žmogui čia nesiseka, Taranda kantoriai jį moko ir auklėja, kol jo darbo rezultatai pagerėja.

Prieš šešis metus taip atsitiko ir su melžėja Anele Mikšyte. Atėjo mergutėlė prie karvių ir paskendo kasdieniniuose rūpesčiuose. Lekia šen, bėga ten, o gerų rezultatų nemaityti. Pirmau-

mergina fermos vedėją. — Rodos, ir tose pačiose ganyklose gyvulius rišu, ir laiku girdau... Bet vakar ėmė ir sumažėjo pietai net dvidešimčia litrų. Šiandien nuo pat ryto karvės braidžiojo dobiuose, net į pievas nebevedžiau, o pieno nė lašu nepadaugėjo.

— Taigi, — susimąstęs nutęsė Taranda. — Gero daikto reikia po mažiau ragauti. Nors dobiui puikiau sia ganykla, bet ilgą laiką ir jė gyvuliams nusibosta. Keisk pašarą pagal karvių sotumą ir jų norus

kai, norėdama tikrai gero, ji pakenkdavo karvių pieningumui. Pagaliau Anelė Mikšytė pasiekė savo. Karvės pradėjo duoti daugiau pieno, ne vieną melžėją jė pralenkė. Bet mergina nepasitenkino pasiektais ro-

saskaita. Nebereikėjo iš kolūkiečių supirkti pieningas karves.

Dabar Anelės Mikšytės prižiūrime grupėje beveik pusė karvių jos pačios išaugintų.

Ilgametės Anelės Mikšytės pastangos neuėjo veltui. Šiais metais jė žengia kolūkio pirmiausių melžėjų gretose. Per aštuonis mėnesius iš kiekvienos melžiamos karvės Anelė gavo po 2443 kg pieno. Melžia ji 12 karvių. Vos keliom dešimt kilometrų kilog-

ILGAMETĖS PASTANGOS

jančios melžėjos Vėronika Kisieliene, Zosė Zarankienė ir kitos pirmelžia tūkstančius kilogramų pieno, o Anelė šimtais turi pasitenkinti.

— Kokia čia paslaptis? — kartą užklausė

ir pamatys, kaip dalykai pasitaisys.

Fermos vedėjas patarė buvo teisinga.

Dar ilgai melžėja stebėjo gyvulių įpročius ir įgeidžius. Ne vienas ir ne du tokie pavyzdžiai pasitaikė,

dikliais. Pati jė pradėjo ieškoti kelių bandos pieningumui padidinti.

— Kokios gi mūsų karvės, — pareiškė Mikšytė melžėjų ganybiniam pasitarime.

— Dauguma naujų, sėklis ragais, suvystais speniais. Reikia, kad mes pačios išaugintume jaunas, pieningas karves.

Savo draugės iniciatyvai pritarė kitos melžėjos. Buvo pradėta didinti galvijų bandą kolūkio telyčių

ramų jė pralenkė Ona Pipiraitė. Bet Anelė pasiryžusi nepasiduoti pirmūnei. Šiomet jė išpareigojo pirmelžiai ne mažiau kaip po 3400 kg iš kiekvienos karvės. Tai realūs skaičiai. Jos prižiūrimoje grupėje nėra nė vienos bergždžios karvės.

Šešiametis darbo patyrimas — šios melžėjos darbo sėkmė.

Alf. BRIEDIS

„Draugystės“ kolūkis

Minsko Vorošilovo vardo staklių gamykloje pradėta serijinė naujų modelių metalo apdirbimo staklių gamyba. Naujos staklės atitinka šiuolaikinius reikalavimus, patogios valdyti.

Nuotraukoje: šaltkalvis-bandytojas G. Danilovičius (dešinėje) ir šaltkalvis-surinkėjas N. Jarockis tvarko naujas stakles.

I. Zmitrovičius (TASS) nuotr.

Seminaras partinių organizacijų sekretoriams

Šiomis dienomis LKP rajono komiteto politinio švietimo kabinete įvyko seminaras partinių organizacijų sekretoriams. Seminaro dalyviai plačiai išnagrinėjo klausimą apie pasiruošimą naujiems politinio švietimo mokslo metams. LKP rajono ko-

miteto sekretorius drg. Grigaliūnas skaitė pranešimą apie partijos eilių augimą, jaunų komunistų auklėjimą. Partinių organizacijų sekretoriai taip pat išklause pranešimą apie nario mokesčio rinkimą partinėse organizacijose.

A. BITENAS

Kova už kokybę

„Anykščių“ plytų ir drenažo vamzdžių gamykloje pradėta visu griežtumu kovoti prieš brokdarius.

Anksčiau drenažo vamzdžius išrūšiuodavo patys gatavos produkcijos išvežėjai. Dabar šį darbą atlieka išrūšiuotojos. Per trumpą laiką brokas žymiai sumažėjo.

Padidinta ir degikų atsakomybė. Jų darbas griežtai kontroliuojamas. Radus išdegtose kameroose daug niekalo, degikas už sugadintą produkciją turi atsakyti.

Pamainos meistrai

turi kontroliuoti savo pamainos darbininkus. Jeigu randama, kad meistras savo pamainoje blogo darbo nepastebėjo, ta negerovė priskaitoma jam, ir padarytas nuostolis išskaitomas iš atlyginimo.

Ir taip griežtai kovojant su gaminių daugybe, reikalaujant gerai išrūšiuoti, pakilo gaminių kokybė. Jė diena iš dienos gerės, nes visi darbininkai supranta, kad įmonės garbė priklauso nuo gaminių kokybės.

J. Pūslis

„Anykščių“ plytų ir drenažo vamzdžių gamyklos darbininkas

Skambutis kviečia į klases

Nors dienos nebetokios šiltos, bet rugsėjo pirmosios rytas išaušo gražus. Vėl suskambėjo mokyklos skambutis, vėl kviečia moksleivius dirbti, mokytis.

Nepaprasta ši diena buvo Jono Billūno vardo vidurinės mokyklos moksleiviams. Jau nuo pat ankstyvo ryto judru buvo mokyklos kieme. Visų klasių moksleiviai išsiriškioja mokyklos stadione. Čia mokinius pasitinka mokytojų kolektyvas, pačių mažiau-

sių vaikų tėvai. Mokyklos direktorius A. Vingrys sveikina moksleivius, linki sėkmės.

Po to moksleiviai nužygiavo prie mylimo rašytojo Jono Billūno kapo. Čia jie išklauzė mokytojo J. Katino pranešimą apie rašytojo vaikystę ir mokslo dienas.

Po iškilmingosios dalies mokiniai dalinosi vasaros atostogų išpūdžiais.

Kiek daug gali papasa-

koti L. Gudonytė ir V. Motiejūnaitė, dalyvavusios III-je LTSR spartakiadoje. Daug išpūdžių parsivežė ir mūsų jaunieji turistai iš saulėtosios Nerijos, nuo putojančios Baltijos pakrančių.

Įdomių išpūdžių papasakojo ir vietoje atostogavę moksleiviai: apie darbą kolūkiuose, apie įvairias pramogas, naują patyrimą, pažintis.

J. PAJARSKAS

Linksmia pionierių šventė

Dvi dienas Vilniuje vyko pionierių sąskrydis. Jame dalyvavo ir šeši mūsų rajono delegatai. Svėdasų vidurinės mokyklos pionieriai puikiai pasidarė įrengdami fermą ir augindami triušius. Jie, laimėję mandatą „Septynmečio pagalbininkas“, gavo teisę dalyvauti šioje didžiulėje pionierių šventėje.

Vidurdienį į Gedinio aikštę susirinko pasipuošę vaikučiai, jų rankutėse — balandžiai, balionai, gėlės.

Nuaidi trimital, ir tūkstantinė pionierių kolona žygiuoja į Lenino aikštę. Čia pionieriai V. I. Lenino paminklo papėdėje padėjo gėlių puokštes. Po to nužygiavo į Vilniaus „Spartako“ stadioną, kuriame ir įvyko iškilmingas respublikos pionierių šventės atidarymas.

Aidint fanfarų garsams prie mikrofono prieina pionieriai ir eiliuotu raportu komjaunimui pradeda šventę. Po to į pionierius kreipiasi Lietuvos TSR Švietimo ministras drg. Gedvilas, Lietuvos LKJS CK sekretorė drg. Zaksaitė ir sena revoliucionierė, rašytoja Tautkaitė.

Visiškoje tyloje skaitoma protesto telegrama Graikijos minist-

rai pirmininkui: „Mes, Lietuvos vaikučiai, susirinkę į linksmą šventę, reikalaujame Graikijos didvyriui Manoliui Glezui laisvės“.

Į dangų kyla pionierių paleisti taikos balandžiai.

Į žalią stadiono veją išbėga futbolo finalinio susitikimo dalyviai — Vilniaus ir Panevėžio pionieriai.

O vakare Kalnų parko alėjose skambėjo linksmas juokas, dainos.

Kitą dieną pionieriai būriais užtvindė muziejus, fabrikus ir kitas įdomias vietas.

Vingio parke važinėjantis traukinukas ir žaidžiant užsimezgė tarp pionierių niekada negestanti draugystė.

Šią didžiąją šventę pionieriai ilgai ilgai minės!

R. Ramanuskaitė
Pionierių namų masinio darbo organizatorius

TRUMPAI

Atsikloję linai jau pakeliami „Tarybinio artojo“ kolūkio IV laukininkystės brigadoje.

O. AUGUTAITĖ

Pradėjo silosuoti kukurūzus „Paryžiaus Komunos“ kolūkio nariai. Per pirmąsias dienas užraugta 80 tonų sultingo pašaro.

V. GENYS

ŠEIMININKŲ PAGEIDAVIMAS

Geral pasidarbavo „Tarybinio artojo“ kolūkio narių vaikai — atostogaujantys moksleiviai — vasarą. A. Simonavičius, B. Katinas darbuosiu su kertamosiomis, vežė derlių, grėtė. Broliai Šermukšniai vežė vandenį gaivijams girdyti. Kukurūzų lauke darbuosiu Vladas Dundulytė. Jos prižiūrėti kukurūzai išaugo lyg miškas. Po 50—60 darbdienų išdirbo V. Azarinskaitė ir R. Šermukšnytė.

Geral pasidarbavo, idėge, sutvirtėję moksleiviai rugsėjo pirmąją grįžo į savo klases.

O. AUGUSTINAITE

Vasaros atostogų metų patalkininkavę kolūkiuose, į mokyklą skuba moksleiviai. Įkandin jų, mamųčių lydimi, kicena mažieji.

Nuskamba senu Burbiškio parku šių mokslo metų pirmasis skambutis. Moksleiviai renkasi į salę mokslo metų iškilmingam atidarymui. Vyriausiosios mokykloje klasės mokiniai pirmaklasių apdovanoja knygutėmis, sąsiuviniais, pieštukais, gėlėmis. Mokyklos direktorius Černiauskas susirinkusius sveikina su naujaisiais mokslo metais ir linki sėkmės moksle.

A. KAZRAGYTĖ

Pieno parduotuvėje galima gauti šviežio pieno, grietinės, varškės. Tas gerai. Bet varškė į varškę nepašai. Ne varškė, o kokia tai guma. Nė viena šeiminkė jos nepagirs. Juk varškė sausa, sprangi, be skonio. Žmonės perka ją, nes ką darysi, geresnės nėra!

Mūsų mieste yra sviesto gamybos įmo-

nė. Bet ji nepagamina geros, minkštos, riebios varškės. Tegu ji būtų ir brangesnė, bet kad galima būtų ją pavadinti varške.

Kiekvienais metais vis daugiau yra pasiekama gyvulininkystėje, pienininkystėje. Nenuostabu, jei žmonės reikalauja parduotuvėse ko nors geresnio, naujesnio.

Stukaitė apsileido

„Lenino keliu“ kolūkio I ir II brigadų laiskanešė dirba Emilija Stukaitė. Kai ji pradėjo dirbti, kolūkiečiai buvo patenkinti, nes Emilija kiekvieną dieną pristatydavo spaudą. Bet taip ji dirbo neilgai. Dabar darbo sąlygos palengvintos, nebereikia vaikščioti į namus, nes laiskams ir laikraščiams palikti yra dėžutės, o vis

tik kolūkiečiai po kelias dienas negauna spaudos.

Ar verta tokiai laiskanešei skirti darbdienius?

K. KARKLAS

Medžiotojo pastabos

Kur besusitiktų medžiotojai, pirmąsias vienas kitą klausia:

— Kur dabar laikosi antys?

Nekantriai laukę medžioklės sezono pradžios, daugelis medžiotojų jau rugpjūčio 8 dienos vakare išvyko į medžioklės vietas. Jie apsupo ežerus, upes, raistus.

Apyaušriu pradėjo skraidyti būreliai ančių. Jos ieškojo saugesnės vietos. Bet tokią saugią vietą sunku rasti. Visur antelės sutinka ir palydi šūviai. Tiesa, draustinių miškų vandenyse buvo beveik ramu. Bet ir čia kai kas bandė medžioti.

Kiek nušauta paukščių tą dieną, sunku pasakyti. Mat, daug kas medžiojo be atodairos, rūpinosi tik sunaikinti paukščius.

Štai būrys medžiotojų apsupo Juodkonių ežerą, apaugusį tokiais aukšto-

mis nendrėmis. Į nendryną įeiti ir nebandyti, nes nebeįlipsi iš dumblo. Pabaldytus virš raisto paukščius, ypatingai jauniklius, medžiotojai šaudė be atodairos. Prie ežero iššauta apie 200 šūvių, kliudyta apie 40 paukščių, o paimiti tik septyni. Likusios antys nukrito į raistą ir liko kankintis pašautos arba pūti dumblyje.

M. Surdegienė

Jas Dagys pasakojo, kaip jam į millinės skverną įsikabino sužeistas šernas. Medžiotojas buvo privertęs išsinešti iš millinės, palikti ją žvėries nasruose. Ilkti ją žvėries nasruose. Dagio laimė, kad millinė buvo plati, jis lengvai iš jos išsinešė ir, be to, kiti medžiotojai, išgirdę šauksmą, atskubėjo į pagalbą.

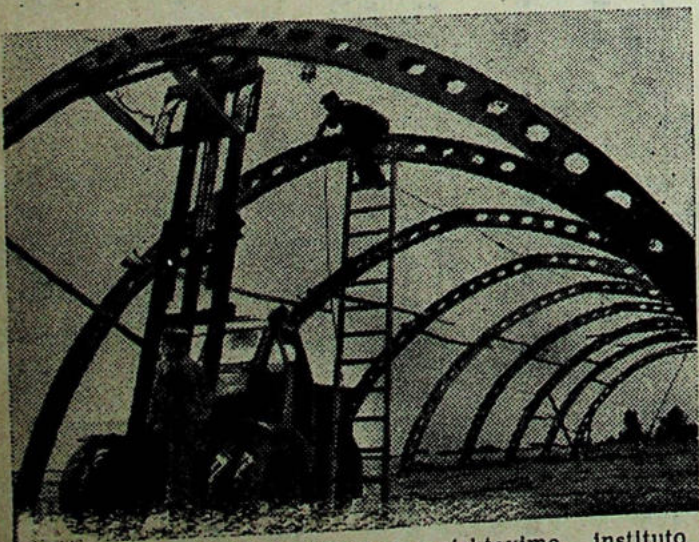
Naktinėje šernų medžioklėje medžiotojas turi šauti tik gerai matydamas taikinį, nes kitu atveju gali būti rimtų nelaimių. Be to, reikia stengtis taip kliudyti žvėrį, kad jis krisių vietoje. Kitu atveju stiprus gyvulys ir sunkiai sužeistas nueina toli į giles tankumyną ir nusibals.

Medžiotojas neišlaikė ir stalga vakaro tylą perskrodė vienas po kito šūviai. Žvėrys, su jėms būdingu greitumu ir jėga, pro medžiotoją metėsi į mišką. Medžiotojas žaibiškai užtaisė šautuvą ir trečiu šūviu palydėjo jauniklį. Bet šerniškštis išnešė sveiką kailį. Jei medžiotojas B. būtų palaukęs nors sekundę kitą, kol šernas būtų atsukęs šoną, šūvis būtų buvęs garantuotas. O dabar, galimas dalykas, šernė paliko jauniklius, nuklydo kur nors į durpingą raistą ir dumblyje gydos grankulų apardytus šonus, kankinasi.

Jei nori nubaidyti žvėrį nuo pasėlių — šauk, kaip sa-

koma, į „dievo langą“, o jei jau medžioji, šauk tik tada, kai esi tikras, kad nudėsi žvėrį — toks nerasytas medžioklės įstatymas. Medžioti reikia apgalvotai, nesikarščiuojant. Reikia galvoti ne tik kaip grįžti iš medžioklės su laimikiu, bet ir kaip kuo daugiau išsaugoti žvėrelių, sunaikinti įvairių plėšrūnų.

L. ZEMAITIS
Visuomeninis gamtos apsaugos inspektorius

Altajaus kraštas. Altajaus projektavimo instituto darbuotojai suprojektavo gyvulininkystei pastatą iš surenkamų gelžbetonio arkų. Tokių pastatų statymas sutaupto daug deficitinių statybinių medžiagų. Tokiam pastate galima laikyti 100 palaidų galvijų, prižiūrėti vieno žmogaus, įrengti klauklę ar sandėlį.

Nuotraukoje: arkinio gyvulininkystės pastato statyba Rebrichinsko rajono „Pamiatį Lenina“ kolūkyje.

V. Nikolajevo (TASS) nuotr.

PIRMIESIEMS ŠŪVIAMS NUAIDĖJUS

Medžiotojai nepagalvojo, kad tokia medžioklė tik paukščių naikinimas. O juk pas mus ne tiek jau daug laukinių ančių.

Įdomi, sudėtinga ir pavojinga yra šernų medžioklė nakties metu, saugojant juos prie pasėlių ar bulvių. Čia puikiai išmėginama medžiotojo kantrybė, susikaupimas, budrumas, akylumas. Juk pasitalko, kad sužeistas šernas pradeda medžioti patį medžiotoją. Buvęs medžioto-

gia nesurastas. Negalima šauti į atelantį šerną iš priekio, nes išgąsdintas šūvio jis šoka pirmyn ir susiduria su medžiotoju.

Ar visi medžiotojai laikosi tokių taisyklių? Nelitenos medžiotojas B., sėdėdamas buvėse išsikastose duobėse, vos temstant pasijuto apsuptas būrio jauniklių šernų, o keturios didelės patelės išsiriškiojo prieš jį 15-kos žingsnių atstumu ir sustojo uostydamos aplinką.

Apie „stebuklingąją Žemaičių Kalvariją“

(Pabaiga. Pradžia Nr. 69 (1052), 70 (1053))

Dar ir dabar Žemaičių Kalvarijoje yra gyventojų, kurie dirbo vienuolyne samdytais darbininkais. Jie su pasipiktinimu kalba apie marijonų apgavystes, kurias teko dažnai stebėti. Jie pasakoja, kaip vienuoliai iš Varduvo pasenitą vandenį pildydavo į butelius ir brangia kaina pardavinėdavo kaip kažkokius „stebuklingus“, iš Romos atvežtus vaistus, kurių negali atstoti jokios medicinos priemonės.

Ypač gerai marijonai pasipelnėdavo atlaidų metu. Religinio opiumo apsvaiginti tikintieji eidavo keilais apie bažnyčią ir koplyčias, šaukdami iki užkirmo giesmes, grūdosi su peiliu prie „kryžiaus medžio“, slekdami atsipauoti „stebuklingo“ kryžiaus gaballuką. Bet nemažai plūšėjo ir kunigai. Jie pagal grafiką kas valandą kalė tikintiesiems į galvą: „Nekraukite turtų žemėje, o užsistatukite dangaus karalystę“. Biznis būdavo tikrai geras. Pasibaigus atlaidams, celėse užsidarė vienuoliai ištisomis savaitėmis skalčiuodavo pinigų, vienuolyno tvartuose gausėjo gyvulių, kasmet turtėjo ir plėtėsi vienuolyno ūkis. Mokėjo vienuoliai rinkti pinigus ir praleisti Persirengę pasaulietiška drabužiais, jie dažnai uždavo Kauno ir Šiaulių restoranuose arba pas Platielių grafą rengdavo orgijas.

Susipratę žmonės netylėjo, kėlė alkštėn tas visas vienuolių šunybes, demaskuodavo tikrąją bažnytininkų veidą. Tačiau vienuoliai buržuazinės valdžios pagalba žlauriai susidorojo su pažangiais žmonėmis, apskelbdami juos „eretikais“, „raudonaisiais“. Marijonų pastangomis nemaža Žemaičių Kalvarijos mėsos, telio bei aplinkinių kaimų gyventojų buvo areštuota, pūdoma kalėjimuose. Ypač žlauriai buvo persekioja-

mas LKP pirmojo suvažiavimo delegatas Šarnelis, pradinės mokyklos mokytojas Adomas Miša.

5. PRASIMANYMAI TĖSIASI

Kaip atsiranda vadinami votai (zenklai, vaizduojantys širdis, rankas, kojas, kurios, esą, besimeldžiant prie „stebuklingo“ paveikslo pagijo) prie „stebuklingų“ paveikslo, rodo prieš ketverius metus įvykęs atsitikimas Žemaičių Kalvarijos bažnyčioje. Apie tai papasakojo Žemaičių Kalvarijos gyventojas senutė Ona Mikluvienė. Viena maldininkė, vaikščiodama „kryžiaus keliu“, nusilaužė koją. Ji buvo nunešta į bažnyčią ir paguldyta prie „stebuklingo“ paveikslo. Uždegus visas žvakes ir kunigams pradėjus kalbėti maldas už ligonės sveikatą, visa bažnyčia laukė „stebuklo“ — ligonė staiga pakilsianti ir pradėsianti vaikščioti. Bet stebuklas neįvyko ir ligonė nepasikėlė. Tada ją išnešė iš bažnyčios ir kažkur nugabeno. Koks buvo tolesnis ligonės likimas, Ona Mikluvienė nežino. Žinoma tik tai, kad minėtoji ligonė prieš porą metų Žemaičių Kalvarijos bažnyčią „prisilūmė“ votą, kuris buvo pakabintas prie „stebuklingo“ paveikslo. Taip atsirado dar viena apgaulė. Praels dar kelias dešimt metų, išmirs akivaizdūs „stebuklo“ ištudininkai, o pakabintas votas bylos apie tariamą stebuklą, kurio visiškai nebuvo.

6. NAUJAS GYVENIMAS

Tarybų Lietuvos liaudis nusikratė visų išnaudotojų. Kartu su fašistais iš Žemaičių Kalvarijos išsidangino ir vienuoliai-marijonai. Liko tik jų ligus metus sėklų pėdsakai kai kurių žmonių sąmonėje, bet ir juos lankas dildo. Klekvenas dabar gerai mato, kad nors ir liko tos pačios „stebuklingos“ viešos, bet be vienuolių apgaulės ten jokių stebuklų nebūna.

Šviesus, naujas gyvenimas atėjo į Žemaičių Kalvariją. Mažazemiai ir bežemiai susibūrė į „Vardu“.

Cellabinsko turbinų fabrike įrengiama vamzdžių elektrinio suvirinimo įrengimų trečioji eilė.

Pralenkdamį grafiką statyboje darbuojasi E. P. Dmitrijevo vadovaujami elektromontažininkai.

Nuotraukoje: brigadininkas E. P. Dmitrijevas.

V. Georgijevos (TASS) nuotr.

vos“ ir „Aušros“ kolūkius, kurie pirmąją Sedos rajono. Šiandien Žemaičių Kalvarijos apylinkėje veikia vidurinė mokykla, 3 pradžios mokyklos, kultūros namai, biblioteka, klubas, skaltykla, ambulatorija, ryšių skyrius. Kolūkiečių ir tarnautojų butuose sužibo elektra, kurią teikia ant Varduvo kranto pastatyta elektrinė. Kas penktas šio miestelio gyventojas turi radijo aparatą. Tūkstančiai

MEDZIAGOS PĖDSAKAIS

„SMULKMENOS, BET JOS NUVARGINA“

Tokiu pavadinimu korespondencija buvo išspausdinta „Kolektyvinio darbo“ 64 (1047) numeryje.

Pranešu, kad joje išdėstyti faktai pasitvirtino. Parduotuvės vedėja ir pardavėja išpėtos. Geresniam vartotojų aptarnavimui padidintas pardavėjų skaičius. Be to, artimiausiu metu bus atidaryta speciali daržovių-vaisių parduotuvė.

A. Šmatavičius
Anykščių miesto vartotojų kooperatyvo reikalų valdytojas

Sportas

Pirmoji nesėkmė

Praėjusį sekmadienį žaliwoje vejoje susitiko dvi mūsų miesto futbolo komandos: „Nemuno“ rinktinė ir statybos-montavimo valdybos futbolininkai. Lig šiol nepatyrę nė vieno pralaimėjimo, statybos-montavimo valdybos futbolininkai buvo pasiryžę nugalėti ir nemuniečius. Bet rungtynių pradžia rodė visai ką kita. Nuo pirmųjų žaidimo minučių aikštėje šeimininkauja nemuniečiai. Jie sukuria keletą aštrių momentų, kurie užsibaigia įvarčiais. Pirmasis kėlinys baigėsi rezultatu 4:0 „Nemuno“ futbolininkų naudai.

Ir po pertraukos padėtis nepasikeitė. Gražiai žaidęs J. Mogyla dar du kartus priverčia vartininką M. Radzevičių išimti kamuolį iš tinklo. Nors baigiantis kėliniui statybos-montavimo valdybos futbolininkai pasiekė du įvarčius, bet rungtynes pralaimėjo rezultatu 2:8.

J. LAUKYS

laikraščių ir žurnalų kiekvieną dieną ateina į Žemaičių Kalvarijos ryšių skyrių. Jeigu buržuaziniai metals buvo tik vienas gydytojas ir viena akušerė, tai šandien Sedos rajone yra keturios ligoninės, trys gimdymo skyriai. Darbo žmonių sveikata rūpinasi 49 medicinos darbuotojai. Viduramžių Žemaičių Kalvarijos vienuolių sugalvoti „stebuklai“ ir apgaulės vietos gyventojų tarpe nyksta, kaip rytmečio rūkas.

Vincas LAURAITIS
Sedos darbininkų jaunimo vidurinės mokyklos mokytojas

Redaktorius St. VINCIONAS

Anykščių rajono kilnojamojo kino maršruto

GRAFIKAS

1959 m. rugsėjo mėn.

Eil. Nr.	Vietovių pavadinimai, kur bus demonstruojami kinofilmai	FILMŲ PAVADINIMAI IR DEMONSTRAVIMO DATOS			
1.	Klivėnai	3	12	21	
2.	Diktalai	4	13	22	
3.	Voversiai	5	14	23	
4.	Skieponys	6	15	24	
5.	Pašiliai	7	16	25	
6.	Kurklėliai	8	17	26	
7.	Slavėnai	9	18	27	
8.	Anykščių RTS	10	19	28	
1.	Būtenai	3	12	21	
2.	Aulėliai	4	13	22	
3.	Savičiūnai	5	14	23	
4.	Netikiškis	6	15	24	
5.	Mikieriai	7	16	25	
6.	Leliūnai	8	17	26	
7.	Leliūnai	9	18	27	
1.	Jakubava	3	12	21	
2.	Pagirliai	4	13	22	
3.	Piktagalis	5	14	23	
4.	Andrioniškis	6	15	24	
5.	Mogylai	7	16	25	
6.	Niūronys	8	17	26	
7.	Niūronys	9	18	27	
1.	Elmininkų band. st.	3	12	21	
2.	Bikūnai	4	13	22	
3.	Cekonys	5	14	23	
4.	Kalveliai	6	15	24	
5.	Debelkiai	7	16	25	
6.	Debelkiai	8	17	26	
7.	Aknystų inv. nam.	9	18	27	
8.	Varkujai	10	19	28	
1.	Burbliškis	3	12	21	
2.	Rubikiai	4	13	22	
3.	Puodžiai	5	14	23	
4.	Trumbatiškis	6	15	24	
5.	Lipšiai	7	16	25	

ANYKŠČIŲ RAJONO KULTūros SKYRIUS

Pil. Valavičienė-Miškinytė Ona, Antano d., gim. 1928 m., gyv. Anykščių m. Stoties gt. Nr. 7, iškėlė ištuokos bylą pil. Valavičiui Karoliui, Antano s., gim. 1922 m., gyv. Baškirių ATSR, Kumertau m., Proletariato gt. Nr. 47. Ištuokos bylą nagrinės Anykščių rajono Liaudies teismas.

